

# Dobrochna Jankowska

---

## Poganice, pow. Słupsk. Stanowisko 4

---

Informator Archeologiczny : badania 6, 36-37

---

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na całym terenie objętym do tej pory eksploracją zabytki spoczywały w układzie bezkrzemienicowym, nie tworząc skupień. Wykop był nimi intensywnie nasycony, jedynie w partii południowo-wschodniej i w części zachodniej stanowiska liczba ich maleje.

W bieżącym sezonie odkryto dość regularne zaciemnienie, trudno czytelne w warstwie kulturowej, które jest prawdopodobnie pozostałością budynku mieszkalnego, gdyż znajdowało się w nim palenisko. Szerokość jego wynosi około 3 m, zaś długość nie jest znana, gdyż obiekt nie został odkopany w całości/ wiadomo na razie, że przekracza 3 m/. Znaleziony materiał skłania do wiązania go również z kulturą ceramiki grzebykowo-dołkowej, choć ostatecznie rozstrzygnie o tym gruntowna analiza materiału. Tuż obok chaty znaleziono skupienie kilkunastu brył surowca krzemienno- w większości przygotowanych na rdzenie lub same rdzenie w początkowej fazie eksploatacji / może skład surowca/.

We wschodniej partii osady natrafiono ponadto na dwie jamy o dość regularnym kształcie, które zostały odkryte tylko częściowo. Charakter tych jam nie jest na razie wyjaśniony.

Nie rozstrzygnięto jeszcze problemów wiążących się ze sprecyzowaniem przynależności kulturowej bogatych materiałów krzemienno- w przeważającej mierze, tak jak i w latach poprzednich, wiąże się z kulturą ceramiki grzebykowo-dołkowej, tylko nieliczny procent przynależy do innych kultur neolitycznych i wczesnobronzowych.

Na całym wykopie odkryto i wyeksplorowano warstwę gleby kopalnej /allerödskiej/, w której znaleziono jeden odłupek pochodzący od rdzenia dwupiętowego.

Badania będą kontynuowane.

POGANICE, pow. Słupsk  
Stanowisko 4

Katedra Archeologii Uniwersy-  
tetu Adama Mickiewicza w  
Poznaniu, Konserwator Zabytków  
Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Dobrochna Jankowska.  
Finansował WKZ w Koszalinie. Drugi sezon ba-  
dań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych.

Badania miały na celu uchwycenie zasięgu osady w jej części południowej oraz szerokopłaszczyznowe rozpoznanie dwu " centrów osadniczych", na które natrafiono w roku ubiegłym. Eksploracją objęto obszar o łącznej powierzchni 3 arów. Zastosowa-  
no możliwie dokładną metodę eksploracji, wprowadzając ścisłą lokalizację całego

materiału zabytkowego oraz rysowanie planów płaskich co 10 cm.

Osadnictwo południowej części stanowiska koncentrowało się w nieznacznym obniżeniu terenowym szerokości około 250 m na osi wschód-zachód. Na tym obszarze występuje warstwa kulturowa, ślady obiektów nieruchomych / jamy, paleniska / oraz liczny materiał ceramiczny i krzemienisty. Najintensywniej zasiedlona była najniższa partia terenu - tzw. " centrum południowe". Na przestrzeni 1,5 ara odsłonięto tu w obrębie warstwy kulturowej o miąższości dochodzącej do 80 cm ślady licznych konstrukcji słupowych i 1 ziemiankę. Układ słupów jest skomplikowany, wskazuje na 2 lub 3 fazy zabudowy tego terenu. Rekonstrukcja obiektów wymaga wnikliwej analizy. Granic "centrum" nie uchwycono.

Leżące w odległości 250 m na północ od pierwszego "centrum północne" przebadano do chwili obecnej na przestrzeni 1,6 ara. Uchwycono tu południowo-zachodni jego skraj, charakteryzujący się występowaniem czytelnej warstwy kulturowej z licznym ruchomym materiałem zabytkowym, lecz bez śladów zabudowy. W północno-wschodniej części przebadanego obszaru występują ślady konstrukcji słupowych / przynajmniej 2 fazy zabudowy / oraz niewielkie kamienne paleniska. Układ słupów wskazuje na czworokątny kształt budowli. Żadnej z nich jak dotąd nie odsłonięto w całości.

W odległości około 50 m na południe od "centrum północnego" natrafiono na kolejne ślady intensywnego osadnictwa neolitycznego. Ta partia osady jest jednak znacznie bardziej zniszczona.

Uzyskany obfity materiał ceramiczny potwierdził zeszłoroczną hipotezę odnośnie ramowego datowania osady na rozwiniętą fazę wiórecką kultury pucharów lejkowatych. W świetle wstępnej analizy wydaje się ponadto, że w porównaniu z południowym, osadnictwo "północnego centrum" jest nieco starsze.

Badania będą kontynuowane.

POLANOWICE, pow. Inowrocław  
Stanowisko 3

Zakład Archeologii  
Wielkopolski, Instytut Historii  
Kultury Materialnej PAN  
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Wojciech Dzieduszycki,  
mgr Bożena Dzieduszycka. Finansował IHKM PAN.  
Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury  
pucharów lejkowatych, cmentarzisko ludności kul-